مسئول پدافند غیرعامل منابع طبیعی از آسیب جنگ ۱۲ روزه به طبیعت زاگرس می گوید

آتش تجاوز به جان بلوط های لرستان

گزارش

زهرا کشوری
دبیر گروه زیست بوم

در جنگ متجاوزانه رژیم صهیونیستی علیه ایران، زاگرس آسیب جدی دید و بیشترین خسارت به جنگل‌های لرستان وارد شد. این آمار را رضا بیانی، مسئول پدافند غیرعامل سازمان منابع طبیعی و آبخیزداری کشور به روزنامه ایران می‌دهد. جنگل‌های زاگرس تأمین‌کننده بیش از ۴۰ درصد آب شیرین ایران هستند.

حمله به بلوط‌های زاگرس

لرستان پس از تهران و کرمانشاه، بیشترین تعداد شهید را در جنگ ۱۲ روزه داشت؛ ۵۸ نفر. حالا باید به این آمار، بلوط‌های زاگرس در لرستان را نیز اضافه کرد که با سقوط پهپادهای دشمن، سوخته‌اند.

رضا بیانی در این گفت‌وگو درباره تأثیرات جنگ ۱۲ روزه اخیر اسرائیل علیه ایران بر منابع طبیعی، از رصد مستمر و واکنش سریع سازمان منابع طبیعی به حوادث احتمالی خبر می‌دهد و می‌گوید: «در چنین شرایطی، سازمان منابع طبیعی و آبخیزداری برنامه‌های مشخصی دارد. ما از طریق یک‌سری نرم‌افزار و سامانه‌های رصد، وضعیت آتش‌سوزی‌ها را دنبال می‌کنیم. چه در عرصه منابع طبیعی و چه در جنگل‌ها، با رصد ماهواره‌ای اطلاع‌رسانی لازم را انجام داده‌ایم. این حملات که عمدتاً در استان‌های زاگرس‌نشین مثل لرستان، خوزستان و کرمانشاه رخ داده، ناشی از درگیری‌های جنگی و اقدامات هدفمند دشمن صهیونیستی بوده است.»

بیانی می‌گوید: «طی این مدت – از بیستم خرداد تا دیروز – موارد متعددی از آتش‌سوزی در جنگل‌ها گزارش شد. نیروهای یگان حفاظت به‌سرعت وارد عمل شدند و بسیاری از این آتش‌سوزی‌ها را در همان مراحل اولیه مهار کردند. کنترل و رصد روزانه همچنان ادامه دارد.»

او همچنین تأکید می‌کند: «در مناطق جنگی غرب کشور، بویژه لرستان و ایلام، آتش‌سوزی‌ها بیشتر ناشی از برخورد پهپادهایی بود که وارد جنگل شدند و منجر به آتش‌سوزی شدند. تصاویری که به دست ما رسیده، نشان می‌دهد پهپادها در برخی نقاط جنگل سقوط کرده و در پی آن زمین سوخته و حریق گسترش یافته است. اطفای حریق یکی از موارد، بیش از سه روز به طول انجامید.»

بیانی درباره وسعت خسارت می‌گوید: «وسعت قابل‌توجهی از جنگل‌ها دچار آسیب شدید شده‌اند. با وجود این، هیچ‌گونه آسیب انسانی یا جانوری در مناطق تحت پوشش گزارش نشده است.»

بیانی تأکید می‌کند: «در حال حاضر، تمام نیروهای یگان حفاظت در حالت آماده‌باش کامل هستند. در استان‌های غربی و جنوب‌غربی کشور، بویژه در لرستان، هماهنگی کامل میان مدیران سازمان، نیروهای محلی و ستاد مرکزی برقرار است. جلسات نظارتی روزانه برگزار می‌شود و تمامی مدیران استانی در آماده‌باش به‌سر می‌برند.»

او همچنین می‌گوید: «توصیه ما به مردم این است که در صورت حضور در جنگل‌ها یا استفاده از پارک‌های جنگلی، حتماً از فضاهایی استفاده کنند که دارای زیرساخت لازم برای مهار آتش هستند. در صورت مشاهده هرگونه خطر، گزارش سریع به نهادهای ذی‌ربط اهمیت حیاتی دارد.» بیانی در پاسخ به این پرسش که برای ساکنان محلی در زمان ورود پهپادها چه برنامه‌ای وجود دارد، می‌گوید: «در بُعد نظامی، طبیعتاً سازمان منابع طبیعی مسئولیت مستقیم ندارد، اما مهم‌ترین اقدام، اطلاع‌رسانی سریع و حضور فوری نیروهای ماست. با این حال، همه ما مسئول حفظ جنگل‌ها هستیم. این منابع، ذخایر بشری ما هستند.»

> آتش‌سوزی‌ها بیشتر ناشی از برخورد پهپادهایی بود که وارد جنگل شدند و منجر به آتش‌سوزی شدند. پهپادها در برخی نقاط جنگل سقوط کرده و در پی آن زمین سوخته و حریق گسترش یافته است. اطفای حریق یکی از موارد، بیش از سه روز به طول انجامید

قوانین بین‌المللی حفاظت از جنگل‌ها در زمان جنگ

در حالی که درگیری‌های مسلحانه معمولاً با تلفات انسانی و تخریب زیرساخت‌ها همراه است، بخش مهمی از آسیب‌ها به منابع طبیعی، بویژه جنگل‌ها، کمتر دیده می‌شود. با این حال، حقوق بین‌الملل بشردوستانه و معاهدات زیست‌محیطی، مقرراتی را برای حفاظت از طبیعت حتی در زمان جنگ وضع کرده‌اند.

طبق پروتکل‌های الحاقی کنوانسیون ژنو، استفاده از روش‌ها یا وسایلی که موجب تخریب گسترده، طولانی‌مدت و شدید محیط زیست می‌شوند، ممنوع است. همچنین این مقررات تأکید می‌کنند که محیط زیست به عنوان منبع حیاتی برای بقای غیرنظامیان باید مورد حفاظت قرار گیرد.

کنوانسیون منع استفاده از تغییرات محیط زیست برای اهداف نظامی (ENMOD) که در سال ۱۹۷۶ به تصویب رسید، به‌طور خاص بهره‌گیری نظامی از طبیعت و منابع طبیعی را محدود می‌کند. علاوه بر آن، منشور رم دیوان کیفری بین‌المللی، تخریب عمدی محیط زیست در جنگ را به عنوان جنایت جنگی تعریف کرده است.

کمیته بین‌المللی صلیب سرخ نیز حفاظت از منابع طبیعی را به عنوان یک قاعده عرفی حقوق بشردوستانه تأیید کرده است؛ به این معنی که حتی در نبود معاهدات خاص، تخریب بی‌رویه جنگل‌ها و محیط زیست در زمان درگیری‌ها غیرقانونی تلقی می‌شود.

با وجود این چهارچوب‌های حقوقی، اجرای آنها در عمل با چالش‌های متعددی مواجه است. ضمانت‌های اجرایی کافی وجود ندارد و بسیاری از کشورها عضو همه معاهدات نیستند. همچنین، آسیب‌های وارد شده به جنگل‌ها در اثر درگیری‌های نظامی اغلب ناخواسته و در پی عملیات نظامی رخ می‌دهد که اثبات تخلف را دشوار می‌کند.

ایران به عنوان یکی از کشورهای عضو کنوانسیون ژنو و پروتکل‌های الحاقی آن، می‌تواند در صورت بروز تخریب عمدی منابع طبیعی، از طریق مجامع بین‌المللی پیگیری‌های حقوقی انجام دهد. با این حال، عضویت در کنوانسیون ENMOD هنوز برای ایران محقق نشده است.

هرچند محیط زیست در اسناد حقوقی بین‌المللی به رسمیت شناخته شده و حمایت می‌شود، اما در عمل همچنان یکی از قربانیان خاموش جنگ‌هاست. تقویت ضمانت‌های اجرایی، مستندسازی دقیق خسارت‌ها و پیگیری حقوقی در نهادهای بین‌المللی می‌تواند گامی مهم در پاسداشت جنگل‌ها و اکوسیستم‌ها در برابر جنگ‌افروزی باشد.

مرگ تدریجی یک تالاب، تهران را گرفتار گردو غبار کرد

عکس نوشت

زیست بوم- دوشنبه‌شب، آسمان تهران رنگ بنفش به خود گرفت و تنفس برای بسیاری از شهروندان دشوار شد. برخی گزارش دادند که حتی در خانه‌های خود نیز احساس خفگی می‌کردند. شاخص کیفیت هوا (AQI) در برخی ایستگاه‌های سنجش آلودگی به عدد بی‌سابقه ۵۰۰ رسید؛ عددی که به معنای شرایط «بسیار خطرناک» برای تمامی گروه‌های سنی است.

زهره عبادتی، رئیس اداره حفاظت محیط زیست شهر تهران، منشأ اصلی این گرد و غبار را «تالاب صالحیه» می‌داند و هشدار می‌دهد که به دلیل وجود کانون‌های گردوغبار درون و برون‌استانی، احتمال دارد تهران تا پایان تابستان نیز با این پدیده درگیر باشد.

از زیستگاه پرندگان تا کانون گردوغبار

تالاب صالحیه که زمانی یکی از نمادهای طبیعی استان البرز و قزوین بود، در سال‌های اخیر به دلیل کاهش بارندگی و عدم تأمین حقابه، به مرز خشکیدگی کامل رسیده است. این تالاب حالا نه‌تنها از پرندگان مهاجر خالی شده، بلکه بخش عمده‌ای از آن به منطقه‌ای مستعد تولید گرد و غبار تبدیل شده است.

از جمله عوامل تخریب، وجود یک زهکش ۴۸ کیلومتری است که حدود ۱۵ سال پیش توسط وزارت جهاد کشاورزی احداث شد. این زهکش از استان قزوین آغاز می‌شود، از دل تالاب صالحیه عبور می‌کند و در نهایت به رودخانه شور می‌ریزد. زهکش مذکور باعث خروج تدریجی آب‌های سطحی و زیرزمینی از منطقه شده و امکان نفوذ آب به خاک را نیز کاهش داده است. در گذشته، سطح آب‌های زیرزمینی در تالاب بالا بود و منطقه حالت باتلاقی داشت، به‌طوری‌که عبور وسایل نقلیه از آن ممکن نبود. اما با خشک شدن تالاب، خاک منطقه خشکیده و به بیابانی وسیع تبدیل شده است. این شرایط همچنین ورود دام‌های غیرمجاز- بویژه شترهای غیربومی - به منطقه را آسان کرده و چرای بی‌رویه موجب نابودی پوشش گیاهی شده است.

آینده‌ای پر گرد وغبار

کارشناسان محیط زیست هشدار داده‌اند که اگر روند فعلی ادامه یابد و اقدام جدی برای احیای تالاب صالحیه صورت نگیرد، کانون‌های گرد و غبار در غرب تهران و البرز به تهدیدی دائمی برای سلامتی شهروندان تبدیل خواهند شد. سرمایه‌گذاری در احیای زیستگاه‌ها، مهار ورود غیرقانونی دام و بازنگری در طرح‌های زهکشی، از مهم‌ترین اقدامات پیشنهادی برای کنترل این بحران است.

مالیات‌ستانی عادلانه روی ریل داده‌محوری

قانون پایانه‌های فروشگاهی و سامانه مؤدیان، تحولی بنیادین در نظام مالیاتی کشور به شمار می‌رود که با اتکا بر فن‌آوری‌های نوین و زیرساخت‌های دیجیتال، شفافیت، دقت و عدالت مالیاتی را به سطحی بی‌سابقه ارتقا داده است.

این قانون نه تنها فرار مالیاتی را به شدت کاهش داده، بلکه با هوشمندسازی فرآیندها، مسیر اقتصاد دیجیتال و مالیات‌ستانی داده‌محور را هموار کرد. اجرای دقیق این قانون، گامی کلیدی در بهبود فضای کسب و کار، افزایش اعتماد عمومی و ایجاد حکمرانی اقتصادی پایدار محسوب می‌شود. این مسیر نوین، دریچه‌ای به سوی اقتصادی عادلانه‌تر و ارتباطی هموارتر میان مالیات‌دهندگان و دولت باز می‌کند.

قبل از قانون پایانه‌های فروشگاهی، نظام مالیاتی کشور با ضعف‌های جدی در شفافیت و کنترل تراکنش‌ها مواجه بود و نیاز مبرمی به ابزارهای دیجیتال و یکپارچه برای مدیریت اطلاعات مالی احساس می‌شد. ماده ۱۶۹ قانون مالیات‌های مستقیم که پیش از آن تصویب شده بود، گامی مهم در جهت شناسایی و ثبت اطلاعات مالی مؤدیان بود، اما اجرای آن به دلیل برخی محدودیت‌ها و نبود سازوکارهای دقیق، نتوانست پاسخگوی تمام نیازهای عملیاتی و فن‌آوری نظام مالیاتی باشد. این چالش‌ها و تجربه‌های اجرایی نشان داد که نظام مالیاتی نیازمند قانونی جامع‌تر و مدرن‌تر است که بتواند ثبت و پردازش اطلاعات مالی را به شکل دقیق، هوشمند و شفاف انجام دهد. قانون پایانه‌های فروشگاهی و سامانه مؤدیان که در سال ۱۳۹۸ به تصویب رسید، پاسخی به همین نیاز بود و با هدف ایجاد سازوکارهای یکپارچه دیجیتال برای ثبت معاملات و تعاملات مالی، تحول بزرگی در نظام مالیاتی کشور به وجود آورد. از مهمترین ویژگی‌های این قانون می‌توان به موارد زیر اشاره کرد.

استقرار ثبت دوطرفه صورتحساب‌ها: در قانون قبلی، ثبت هم‌زمان اطلاعات توسط فروشنده و خریدار الزام قانونی نداشت و این موضوع موجب کاهش دقت و اعتبار داده‌ها می‌شد. در قانون جدید، ثبت دوطرفه به‌عنوان پایه‌ای برای افزایش شفافیت و کاهش اختلافات اطلاعاتی تعریف شده است.

تدوین آیین‌نامه‌های منسجم و شفاف: اجرای هماهنگ و یکسان قانون با ایجاد دستورالعمل‌های شفاف و منسجم تسهیل شده است، چرا که در ساختار قبلی بخش زیادی از جزئیات اجرایی به آیین‌نامه‌ها سپرده شده بود که گاهی باعث برداشت‌های متفاوت می‌شد.

پذیرش اسناد صرفاً از بسترهای رسمی: به‌منظور ارتقای شفافیت و جلوگیری از فرار مالیاتی، فقط اسناد ثبت شده در سامانه‌های رسمی مورد قبول واقع می‌شوند. در قانون قبلی امکان‌پذیرش اسناد غیررسمی وجود داشت که باعث کاهش اثربخشی نظارت‌ها می‌شد.

توجه ویژه به صحت و اعتبار اطلاعات: قانون جدید بر اعتبارسنجی و صحت‌سنجی آنلاین داده‌ها تأکید دارد و از تردید نسبت به صحت اطلاعات ثبت‌شده می‌کاهد؛ این امر نظام مالیاتی را از اتکا به ممیزی و قضاوت انسانی به سوی یک نظام مبتنی بر داده‌های معتبر و ثبت‌شده سوق داده است. در مجموع، قانون پایانه‌های فروشگاهی و سامانه مؤدیان با ایجاد بستری هوشمند، دقیق و شفاف، امکان مدیریت بهتر و کنترل مؤثرتر تراکنش‌های مالی را برای سازمان امور مالیاتی فراهم کرده و گامی مهم در جهت افزایش درآمدهای مالیاتی، کاهش فرار مالیاتی و تحقق عدالت و شفافیت اقتصادی در کشور است.

ثبات با نرخ‌گذاری سیستمی

نرخ‌گذاری سیستمی، ابزاری کلیدی برای ایجاد شفافیت و ثبات در اقتصاد است. با اتصال اطلاعات معاملات به سامانه مؤدیان و صورت‌حساب‌های الکترونیکی، بستر مناسبی برای تعیین نرخ‌های واقعی، دقیق و یکپارچه فراهم می‌شود. این رویه موجب حذف سلیقه‌گرایی در فرآیند تشخیص مالیات، وحدت رویه در برخورد با مؤدیان، و در نهایت افزایش پیش‌بینی‌پذیری برای فعالان اقتصادی می‌شود. از سوی دیگر، نرخ‌گذاری سیستمی به شناسایی دقیق زنجیره تأمین و تعیین سود واقعی بنگاه‌ها کمک می‌کند که این موضوع، خود مقدمه‌ای برای اعمال مالیات بر مجموع درآمد و عایدی سرمایه خواهد بود. در مجموع، پیاده‌سازی نرخ‌گذاری سیستمی یکی از پایه‌های هوشمندسازی مالیاتی و بسترساز تحقق عدالت مالیاتی است.

پیشگیری به جای پیگرد

یکی از چالش‌های جدی نظام مالیاتی کشور، ظهور شرکت‌های صوری با اهدافی نظیر فرار مالیاتی، پولشویی، صدور فاکتورهای غیرواقعی و دور زدن الزامات قانونی است. این شرکت‌ها اغلب بدون پشتوانه فعالیت اقتصادی واقعی ثبت می‌شوند و با استفاده از خلأهای نظارتی، نبود ارتباط میان سامانه‌های کلیدی و ناتوانی در اعتبارسنجی مؤسسان، به ابزاری برای انتقال غیرشفاف منابع، معاملات صوری و کاهش پایه‌های مالیاتی تبدیل می‌گردند. رویکرد سنتی مبتنی بر شناسایی پسینی این شرکت‌ها، به دلیل پیچیدگی فرآیندها و زمان‌بر بودن رسیدگی، اثربخشی محدودی دارد و امکان بازیابی حقوق تضییع‌شده عمومی را کاهش می‌دهد. در مقابل، اتخاذ رویکرد پیشینی و ساختاریافته برای پیشگیری از شکل‌گیری شرکت‌های صوری می‌تواند تحولی اساسی در حکمرانی اقتصادی و مالیاتی کشور ایجاد کند.

در این چارچوب، طراحی و پیاده‌سازی نظام اعتبارسنجی دقیق و چندلایه برای مؤسسان شرکت‌ها، ایجاد ارتباط سیستمی میان پایگاه‌های اطلاعاتی (سازمان ثبت اسناد، سازمان امور مالیاتی، بانک مرکزی، مرکز اطلاعات مالی و نیروی انتظامی) و اعمال کنترل‌های هوشمند در لحظه ثبت شرکت، از جمله الزامات کلیدی این رویکرد محسوب می‌شوند. برای مثال، ایجاد شناسه یکتای مالیاتی در لحظه ثبت شرکت و اتصال آن به حساب‌های تجاری، ممنوعیت تخصیص درگاه پرداخت یا دستگاه کارت‌خوان بدون اعتبارسنجی دقیق هویتی و مالیاتی، رتبه‌بندی ریسک براساس سوابق مالیاتی و بانکی موسسان و تحلیل پیش‌دستانه تراکنش‌ها در قالب سامانه مؤدیان، مجموعه‌ای از راهکارهای قابل اتکا در این زمینه است. در کنار این موارد، فعال‌سازی نظارت پیشینی بر فرآیند صدور صورت‌حساب‌های الکترونیکی، تبادل داده‌های تراکنشی با بانک مرکزی و بهره‌گیری از فن‌آوری‌های نوین مانند هوش مصنوعی در تحلیل زنجیره‌ای داده‌های اقتصادی، می‌تواند بستر جلوگیری هوشمند از شکل‌گیری این شرکت‌ها را فراهم آورد.

با اجرای این سیاست‌ها، نه‌تنها فرار مالیاتی ساختار یافته و فعالیت‌های غیرمولد مهار می‌شوند، بلکه اعتماد عمومی به نظام مالیاتی افزایش یافته و زمینه برای تحقق عدالت اقتصادی و شفافیت فراگیر در اقتصاد کشور فراهم خواهد شد.

گامی مؤثر در تسهیل کسب‌وکار

اظهارنامه پیش‌فرض مالیات ارزش افزوده، ابزار جدیدی است که با هدف تسهیل فرآیندهای مالیاتی و کاهش بار اداری بر دوش مؤدیان طراحی شده است. این ابزار به‌طور خودکار توسط سازمان امور مالیاتی براساس اطلاعات ثبت‌شده در سامانه مؤدیان تهیه می‌شود و در کارپوشه مؤدی قرار می‌گیرد. مؤدیان موظفند تا یک ماه پس از پایان هر دوره مالیاتی، این اظهارنامه را بررسی، تکمیل و ارسال کنند. این رویکرد، با کاهش نیاز به تکمیل دستی اظهارنامه‌ها، موجب صرفه‌جویی در زمان و کاهش خطاهای انسانی می‌شود. همچنین، با استفاده از اطلاعات دقیق و به‌روز، شفافیت مالیاتی افزایش می‌یابد و امکان نظارت مؤثرتر بر فعالیت‌های اقتصادی فراهم می‌شود. در نتیجه، این اقدام می‌تواند به بهبود محیط کسب و کار و افزایش اعتماد عمومی به نظام مالیاتی کشور منجر شود. قانون پایانه‌های فروشگاهی و سامانه مؤدیان با هدف کاهش فرار مالیاتی و کسری بودجه، هوشمندسازی فرآیندهای مالیاتی و حذف دخالت انسانی در ثبت اطلاعات، بستر اجرای دقیق مالیات ارزش افزوده و تنظیم اظهارنامه‌های مالیاتی را فراهم کرده است. سازوکار این قانون بر پایه تولید و تبادل دو دسته اطلاعات کلیدی استوار است. نخست، داده‌های مربوط به صورت حساب‌های الکترونیکی شامل نوع کالا، مبلغ و زمان معامله که توسط فروشنده در سامانه مؤدیان ثبت می‌شود و به‌صورت خودکار درصورت تأیید خریدار، به سازمان امور مالیاتی منتقل می‌شود.

در صورتی که مؤدیان نسبت به‌صورت حساب‌ها واکنشی نشان ندهند، عدم اظهارنظر آنها پس از ۳۰ روز به منزله تأیید تلقی می‌شود.

دسته دوم اطلاعات، تراکنش‌های حساب‌های بانکی تجاری مؤدیان است که توسط بانک مرکزی به‌صورت برخط در اختیار سازمان امور مالیاتی قرار می‌گیرد. مؤدیان موظفند شماره حساب‌های بانکی تجاری و شناسه دستگاه‌های کارت‌خوان یا درگاه‌های پرداخت الکترونیکی خود را به سازمان اعلام کنند. این اطلاعات برای تطبیق با داده‌های صورت‌حساب‌های الکترونیکی مورد استفاده قرار می‌گیرد. سازمان امور مالیاتی با تکیه بر این داده‌ها، مالیات مؤدیان را محاسبه و بررسی می‌کند؛ درصورت وجود عدم‌تطابق بین اطلاعات صورت‌حساب و تراکنش بانکی، جریمه‌ای معادل ۱۰درصد مجموع فروش فاقد صورت‌حساب الکترونیکی اعمال می‌شود. این سازوکار به سازمان امور مالیاتی امکان می‌دهد با دقت و شفافیت بیشتر فرآیند مالیاتی را مدیریت کند و از بروز فرار مالیاتی جلوگیری نماید. اجرای کامل و دقیق مواد قانون به‌ویژه ماده ۱۱ و ماده ۱۹، نقش کلیدی در تحقق اهداف شفافیت، هوشمندسازی و عدالت مالیاتی دارد و بدون آنها دستیابی به نتایج مورد انتظار دشوار خواهد بود.

پایان فرار مالیاتی

قانون پایانه‌های فروشگاهی و سامانه مؤدیان باعث افزایش شفافیت مالیاتی و کاهش فرار مالیاتی شده است. این قانون با هوشمندسازی فرآیندهای مالیاتی، دقت اطلاعات را ارتقا داده و به بهبود درآمدهای دولت کمک شایانی کرده است. برای ارتقای اثربخشی این قانون، اجرای ماده ۱۹ مربوط به ارائه اظهارنامه پیش‌فرض مالیات عملکرد باید تسریع شود و فرهنگ‌سازی مالیاتی برای افزایش همکاری مؤدیان باید تقویت گردد.

اجرای کامل این قانون نه تنها به کاهش فرار مالیاتی و کسری بودجه کمک می‌کند، بلکه موجب تحول پارادایمی در نظام مالیاتی از ممیزمحوری به داده‌محوری و افزایش اعتماد به صحت اطلاعات ثبت‌شده خواهد شد. همچنین، این قانون در حوزه‌های مبارزه با پولشویی، قاچاق کالا و ارز نیز اثرات مثبتی به‌همراه دارد. در آینده، توسعه سامانه مؤدیان به سمت پوشش کامل معاملات به‌ویژه معاملات اشخاص غیرتجاری و تهیه اظهارنامه پیش‌فرض مالیات بر مجموع درآمد و مالیات بر عایدی سرمایه، امکان‌پذیر خواهد شد.

استفاده از داده‌های اشخاص ثالث مانند سازمان ثبت اسناد، نیروی انتظامی، بانک مرکزی و شبکه بانکی، ضمن کاهش هزینه‌های مدیریت نظام مالیاتی، دقت، سرعت و سطح اتوماسیون را در پردازش داده‌ها افزایش خواهد داد و به بهبود تعامل سازمان امور مالیاتی با مؤدیان منجر می‌شود.